

- 2) Czy art. 49 ust. 1 lit. b) ppkt ii) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak przepis prawa włoskiego zawarty w art. 71 ustawy nr 388 z dnia 23 grudnia 2000 r., zgodnie z którym, wniosek o zsumowanie składek na ubezpieczenie społeczne naliczonych w różnych funduszach ubezpieczeniowych, w szczególności w państwie przynależności i w innym państwie Unii Europejskiej, jest ograniczony tylko na rzecz tych osób, które nie nabyły jeszcze prawa do świadczenia emerytalnego w żadnym funduszu ubezpieczeniowym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie oraz rozporządzenie (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w celu objęcia nimi specjalnych systemów dla urzędników służby cywilnej (Dz.U. L 209, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Concorrência,
Regulação e Supervisão (Portugalia) w dniu 13 października 2016 r. – Meo – Serviços de
Comunicações e Multimédia S.A./Autoridade da Concorrência**

(Sprawa C-525/16)

(2017/C 014/26)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Strona pozwana: Autoridade da Concorrência

Uczestnik: GDA – Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Pytania prejudycjalne

- (i) Czy w przypadku gdy w postępowaniu o ukaranie zostaną udowodnione lub wskazane okoliczności dotyczące ewentualnej praktyki polegającej na dyskryminującym stosowaniu taryf przez przedsiębiorstwo mające pozycję dominującą wobec jednego z przedsiębiorstw detalicznych, które to praktyki stawiają to przedsiębiorstwo w *mniej korzystnej pozycji konkurencyjnej* w porównaniu z jego konkurentami, kwalifikacja jako stwarzanie niekorzystnych warunków konkurencji w rozumieniu art. 102 lit. c) TFUE zależy od dodatkowej oceny powągu, istotności lub znaczenia tych skutków dla pozycji konkurencyjnej lub zdolności konkurencyjnej dotkniętego tą praktyką przedsiębiorstwa, w szczególności w odniesieniu do zdolności wyrównania różnicy kosztów poniesionych w ramach usługi detalicznej?
- (ii) Czy w przypadku gdy w postępowaniu o ukaranie zostanie udowodnione lub wskazane znacznie zmniejszone znaczenie, jakie ma dyskryminująca praktyka taryfowa stosowana przez przedsiębiorstwo mające pozycję dominującą dla poniesionych kosztów, osiągniętych przychodów i rentowności przedsiębiorstwa detalicznego dotkniętego tą praktyką, zgodna z jednolitą wykładnią art. 102 TFUE lit. c) oraz z wyrokami w sprawie *British Airways* ⁽¹⁾ i *Clearstream* ⁽²⁾ jest ocena o braku istnienia przesłanek nadużycia pozycji dominującej i zakazanych praktyk?
- (iii) Czy przeciwnie, nie jest to wystarczające do wykluczenia zaklasyfikowania tego zachowania jako nadużycia pozycji dominującej i jako zakazanej praktyki w rozumieniu art. 102 lit. c) TFUE i ma to znaczenie jedynie przy ustalaniu odpowiedzialności lub sankcji wobec przedsiębiorstwa dopuszczającego się naruszenia?
- (iv) Czy wyrażenie stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji z art. 102 lit. c) TFUE należy interpretować w ten sposób, iż odpowiada ono wymogowi, aby korzyść wynikająca z dyskryminacji odpowiadała z kolei minimalnej części struktury kosztów przedsiębiorstwa dotkniętego praktyką?

- (v) Czy wyrażenie stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji z art. 102 lit. c) TFUE należy interpretować w ten sposób, iż odpowiada ono wymogowi, aby korzyść wynikająca z dyskryminacji odpowiadała z kolei minimalnej różnicy średnich kosztów poniesionych przez konkurujące przedsiębiorstwa konkurujące w sektorze danych usług hurtowych?
- (vi) Czy wyrażenie stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji z art. 102 lit. c) TFUE można interpretować w ten sposób, iż odpowiada ono wymogowi, aby korzyść wynikająca z dyskryminacji odpowiadała w zakresie ocenianych rynku i usługi wyższym wartościom niż różnice wskazane w [...] tabele 5, 6 i 7 dla celów uznania zachowania za zakazaną praktykę?
- (vii) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na jedno z pytań (iv) a (vi), jak należy określić wspomniany minimalny próg znaczenia niekorzystnego warunku w stosunku do struktury kosztów lub średnich kosztów poniesionych przez przedsiębiorstwa konkurujące w sektorze danych usług detalicznych?
- (viii) Po określeniu takiego minimalnego progu, czy brak jego osiągnięcia każdego roku pozwala na oddalenie domniemania z wyroku Clearstream, zgodnie z którym należy stwierdzić, że „stosowanie względem partnera handlowego różnych cen za równoważne usługi i to w sposób nieprzerwany przez pięć lat przez przedsiębiorstwo posiadające faktyczny monopol na rynku na poprzednim poziomie, nie mogło nie spowodować niekorzystnych warunków konkurencji dla tego partnera?

⁽¹⁾ C-95/04 P, EU:C:2007:166.

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317.

**Skarga wniesiona w dniu 12 października 2016 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej
Polskiej**

(Sprawa C-526/16)

(2017/C 014/27)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Owsiany-Hornung, C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez wyłączenie z procedury sprawdzenia konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin wykonanych metodą odwiertów o głębokości do 5 000 m, z wyjątkiem wierceń zlokalizowanych w strefach ujęć wody, na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych oraz na obszarach objętych formami ochrony przyrody, w postaci parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i obszarów „Natura 2000” i otulinach tychże obszarów objętych formami ochrony przyrody, gdzie procedurze sprawdzenia konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko podlegają otwory wiertnicze o głębokości od 1 000 m, w wyniku ustanowienia progu dla wierceń zlokalizowanych poza strefami ujęć wody, obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych oraz obszarami objętymi wymienionymi formami ochrony przyrody i otulinami tychże obszarów, warunkującego tę procedurę, który nie uwzględni wszystkich istotnych kryteriów selekcji wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2011/92 w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ⁽¹⁾, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 2 i ust. 3 w połączeniu z załącznikami II i III do tejże dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.